

Lá Thư Mục Vụ

Chúa nhật này Cộng Đoàn chúng ta có 19 em được rước lễ lần đầu. Đây là một kinh nghiệm đặc biệt như một dấu ấn đóng vào đời sống đạo của các em. Tất cả những kinh nghiệm đầu tiên đều khó quên và tuyệt vời. Và ai trong cuộc đời mình cũng có những kinh nghiệm khó quên và tuyệt vời này. Xưng tội và rước lễ vỡ lòng là một trong những kinh nghiệm đẹp và đáng nhớ đó.

Nhưng rước lễ lần đầu không phải chỉ là một kinh nghiệm tuyệt vời và đáng nhớ. Đây còn là lần đầu tiên chúng ta được nhận thịt và máu Chúa làm thức ăn nuôi dưỡng đời sống đức tin của chúng ta. Hay nói cách khác, đây là lần đầu tiên chúng ta đón nhận Chúa ngự vào lòng chúng ta.

Khi Chúa Giêsu lập bí tích Thánh Thể, Ngài dặn các môn đệ là 'các con hãy làm việc này mà nhớ đến ta'. Bằng tình yêu thương chan chứa đối với các môn đệ, Ngài để lại cho họ một cách thế đặc biệt để tưởng nhớ đến Ngài, đó là bí tích Thánh Thể. Nên mỗi khi cử hành bí tích Thánh Thể chúng ta cần cử hành bằng cả trái tim. Xin được chia sẻ với quý ông bà anh chị em một câu chuyện cực ngắn nhưng thật hay và thật đẹp :

Ba nó bỏ đi lúc nó còn đồ hỏn. Ngoai và mẹ nuôi nó trong nghèo khó. Đau khổ và cả hạnh phúc. Được vài năm, cái đói nghèo cướp mất ngoai. Thiếu hơi bà, nó ngằn ngặt khóc đêm. Mẹ chỉ ôm nó vào lòng, để tay lên ngực trái, dỗ dành "Ngoai có đi đâu! Ngoai ở đây mà!". Vậy là nó nín. Rồi mẹ cũng theo bà. Hôm tang mẹ, thấy dì khóc, nó bảo: "Mẹ có đi đâu! Mẹ ở đây mà!" rồi lấy tay đặt trên ngực trái, chỗ trái tim. Nó dỗ thế mà dì chẳng nín, lại ôm nó khóc to hơn. (Thanh Hải)

Giống như đứa bé được mẹ dạy mỗi khi nhớ ngoai thì đặt tay trên trái tim là biết có ngoai ở đó. Nên khi mẹ nó chết, nó cũng đặt mẹ trong trái tim nhỏ bé của nó để nhớ đến mẹ mỗi giây phút trong cuộc đời mình. Mỗi khi chúng ta cử hành bí tích Thánh Thể, chúng ta nhớ đến những điều tuyệt vời mà Chúa Giêsu đã nói và làm. Chúng ta suy niệm những điều đó và cố gắng thực hành trong đời sống chúng ta.

Nhưng có một điều còn tuyệt diệu hơn nữa là khi chúng ta nhớ đến Ngài qua cử hành bí tích Thánh thể, Ngài hiện diện với chúng ta. Đây tuy không phải là sự hiện diện thể lý, nhưng vẫn là sự hiện diện đích thực. Qua bí tích Thánh Thể có một mối giây liên kết tinh thần gắn bó chúng ta với nhau làm cho chúng ta có thể kết hợp mật thiết sâu xa với Chúa Giêsu, mật thiết hơn cả với sự hiện diện thể lý của Ngài. Chúng ta không chỉ hiệp thông (in communication) với Ngài, nhưng mà còn kết hợp (in communion) với Ngài, đó là một kết hiệp thánh (holy communion).

Kỷ niệm là một khả năng quý giá. Nó liên kết chúng ta với những người và những biến cố không còn hiện diện với chúng ta nữa. Nếu chúng ta ấp ủ những kỷ niệm của những người thân yêu, họ trở nên hiện hữu với chúng ta. Họ không chỉ là một hoài niệm nhưng là một hiện hữu thực sự, một hiện hữu chúng ta cảm thấy hơn là nhìn thấy được. Và khi nhớ đến họ chúng ta tiếp tục gạt hái những mùa màng mà họ đã gieo trồng khi họ còn ở giữa chúng ta.

Kỷ niệm là một quyền lực.

*Nếu dùng sai nó mang đến sự chết ;
nếu dùng đúng nó mang đến sự sống,
và nó là một hình thức của sự bất tử.*

Nó giữ cho quía khí sống động.

*Những ai chúng ta nhớ đến sẽ không bao giờ chết ;
họ tiếp tục đi đứng nói cười với chúng ta.*

*Lạy Chúa, khi chúng con cử hành bí tích Thánh Thể
là chúng con đang tưởng nhớ đến Chúa.*

Ước gì sự tưởng nhớ đó mang lại sự sống cho chúng con ở đời này và đời sau. (Lm Flor McCarthy)

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh